

gamle Tøndemaal og kalde en Tønde $1\frac{1}{3}$ hl osv. — det skal jeg komme nærmere ind paa senere. For denne Tønde have Bryggerierne hidtil erlagt 9 Kr. i Skat, og fremtidig maa de for den samme Tønde betale 9 Kr. $13\frac{1}{3}$ Øre i Skat, saa det er jo, skulde man mene, i og for sig tilfredsstillende for Statskassen; thi skønt det er $13\frac{1}{3}$ pr. Fustage, betyder det nemlig noget. Hvis vi regne Ølomsætningen til 800,000 Tdr., betyder det i alt 106,000 Kr. aarlig, hvis, vel at mærke, alt Øl sælges paa Fustager, men det er, saa vidt jeg ved, kun mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af Øllet, der sælges paa Fustager, saa at det Tab, som Bryggerierne paatage sig for at faa Lov til vedblivende at bruge de gamle Tønder, kan regnes til omtrent 30,000 Kr. Men nu har Generaltolddirektoratet — saa vidt jeg kan skønne i Strid med Loven — skaffet Bryggerierne en langt større Fordel ved at fastsætte, at 302 Halvflasker skulde regnes for 1 hl. En Halvflaske er $\frac{3}{8}$ Pot og benævnes, som jeg nylig sagde, ogsaa i Administrationens Cirkulære som $\frac{3}{8}$ Potflaske. Tager vi nu Omsætningstallet, som vi skulle efter Meterloven, er 1 Halvflaske 36,225 cl, der gaar altsaa 276 Halvflasker paa 1 hl. Hver Gang altsaa et Bryggeri udleverer 276 Halvflasker, skal det efter Lovens klare Ord erlægge 6 Kr. 85 Øre til Statskassen, og naar Generaltolddirektoratet sætter 302 Halvflasker, faar det altsaa en Skattefrihed paa de 26. Hvis Loven havde været affattet saaledes, som jeg før sagde, den burde være affattet, hvis man forudsatte, at der ikke skulde ske nogen som helst Forandring i Ølskatten, skulde dette Tal 276 sættes til 292 — den højtærede Finansminister er enig med mig heri, synes det —, og Bryggeriernes Begunstigelse vilde paa denne Maade blive 10 Halvflasker for dette Beløb. Man kan ogsaa stille det op paa en lidt anden Maade og sige: Tidligere blev der for 384 Halvflasker Øl betalt 9 Kr. i Skat, det vil for 302 Halvflasker blive 7 Kr. 8 Øre, men Generaltolddirektoratet lader Bryggerierne slippe med 6 Kr. 85 Øre, altsaa giver dem en Skatteformindskelse af 23 Øre for hver syvende Krone uden nogen som helst Ret og ganske i Strid med den Forudsætning, under hvilken man vedtog Loven af 1908. Det betyder, hvis Bryggerierne solgte alt deres Øl paa Flasker, en Indtægtsformindskelse for Staten, altsaa en tilsvarende Fordel for Bryggerierne paa godt $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. om Aaret. Men da, som sagt, mellem $\frac{2}{3}$ og $\frac{3}{4}$ af Øllet sælges fra Bryggerierne i

Halvflasker, bliver Gevinsten kun op mod 200,000 Kr., men med en saadan Gevinst kan man nok bære et Tab paa 30,000 Kr., i Særdeleshed, naar det gælder om at faa et Ønske opfyldt med Hensyn til Fustagerne. Den Gevinst, som derved fremkommer, er noget ulige for de forskellige Bryggerier. Det kommer an paa, i hvilken Grad Bryggerierne sælge Øllet paa den ene eller den anden Maade.

Hvorledes er man nu kommen til dette mærkelige Tal 302 Flasker pr. Hektoliter? Jo, det hænger sammen med den mærkelige nye Øl-Hektoliter, som Administrationen ikke skulde have Lov til at indføre. Hvis man nemlig regner hver Flaske til 35 cl og dividerer op i 105,88 Liter, faar man netop 302. Nu er der imidlertid i Begyndelsen af indeværende Aar sket dette, at Toldbestyrelsen har bragt sit Forhold til Statskassen i Orden, dog kun vel at mærke, for saa vidt som Loven havde fastsat Ølskatten til at være $6,47\frac{1}{2}$ Kr. i Stedet for 6,85 Kr. Kun for saa vidt, idet nemlig Administrationen har fastsat, at Tønden fremtidig skal være 35 hl. Den 2. Marts, Dagen efter at min Forespørgsel var anmeldt her i Tinget, men formentlig ganske uden Hensyn til denne Forespørgsel, udsendes der til Bryggerierne Forbud mod at anvende Flasker, der vare saa store som i gamle Dage, hvor de nemlig rummede $\frac{3}{8}$ Pot; der maatte ikke anvendes Flasker nu, som rummede mere end 35 cl. Dette kunde maaske i og for sig Bryggerierne glæde sig over, thi nu fik de først Fordel paa den ene Side og saa Fordel derved, at de ikke maatte give Folk fuldt saa meget Øl som tidligere. Jeg tror imidlertid, at Bryggerierne føle sig meget brøstholdne ved denne sidste Bestemmelse, idet det nemlig tvinger Bryggerierne til at afskaffe — en saadan Ordre er ogsaa udgaaet — de Flasker, som rumme mere i Gennemsnit end 35 cl. Saaledes have vi altsaa ved Administrationens Hjælp faaet gennemført den store Ølhektoliter og den lille Ølflaske. Det vil sige, at nu er der, skal og maa der i Fremtiden være Forskel paa $\frac{1}{2}$ Flaske Øl og $\frac{1}{2}$ Flaske Vin, ikke alene kvalitativt, men ogsaa kvantitativt. Men, som sagt, Anvendelsen af Ølhektoliteren paa Flaskeøllet har ikke nogen som helst Hjemmel i Loven, og jeg tillader mig nu, idet jeg slutter den første Del af min Forespørgsel, at rette en Henstilling til den højtærede Finansminister om at bringe Orden i disse forvirrede Forhold, at forelægge os en Ølskattelov, i hvilken — hvis